

Népi demokráciánk rendszerének életerejét megcáfolhatatlan tények bizonyítják Szegeden is

Dénes elvtárs tanácselnöki beszámolójából Szeged életének nagyarányú fejlődése tükröződött vissza a városi tanács rendes ülésén

A Szegedi Városi Tanács kedden délután tartotta meg rendes ülését a tanácsháza nagytermében. A tanácsülésen Dénes Leó elvtárs, a tanács végrehajtóbizottságának elnöke számolt be a legutóbbi rendes ülés óta végzett munkáról. Gallé László tanácsos az iskola- és előképzésről, Ipvölz András tanácsos pedig a kisipari termelőszövetkezetek fejlődéséről, Megtárgyalták ezenkívül a tagosítási rendelet Szeget érintő kérdéseit is, majd pedig a beszámolóhoz hangzott el igen sok értékes hozzászólás. Ennek során számtalan javaslat és indítvány is vetődött fel, amelyekkel a végrehajtóbizottság, illetve az állandó bizottságok a legközelebbi időben foglalkoznak majd. A tanácsülés igen nagyjelentőségű Szeged további fejlődése szempontjából, hiszen mind a beszámoló, mind a hozzászólások számtalan területen vitték előre fejlődésünket. Mindezekkel részletesebben — fontoságukra való tekintettel — külön cikkeken, későbbi számainkban foglalkozunk. Ezalkalommal Dénes Leó elvtárs beszámolóját ismertetjük, amely tükröképét adta Szeged utóbbi időben megtett fejlődésének.

Jelentős eredmények minden területen

Dénes Leó elvtárs beszámolójában elmondta, hogy Szegeden a gyáripari termelés globálisan 104 százalékkal teljesítette I. félévi tervét. A mezőgazdaság határidőre tett eleget idej vetési tervének, a gyapotterület 24 holdra emelkedett. Előzetes adatok szerint a gabonafélék közel 40 százalékkal, a takarmány közel 50 százalékkal jobbat eredményez a múlt événél. A gyáriparban, s az építőiparban foglalkoztatott munkások száma lényegesen növekedett.

Jelentős eredményeket értünk el a szocialista kultúra minden területén is. A múlt tanévben 9282 diák tanult az általános iskolákban, az idén pedig 10.266.

— Ezek a tények — mondta — népi demokráciánk rendszerének életerejét, országunk gazdaságának óriási lehetőségeit, tesznek tanulságot Szegeden is, mert országunk a kapitalista fejlődés törvényszerűségével szemben az új törvényszerűségeket alapján fejlődik. — Tanácsunk munkájának próbaköve a mindennapi harc, a gyakorlati munkában elért eredmények.

NAGYSZERŰ ÚJÍTÁSOKKAL, FOKOZOTT ANYAGTAKARÉKOSSÁGGAL küzdenek augusztus 20 sikeréért a Szegedi Gőzmalom dolgozói

Most már nem hetek, hanem csak napok választanak el bennünket augusztus 20-tól. Alkotmányunk ünnepétől. Pár nap múlva kitűnik, melyik üzem dolgozói tettek eleget 100 százalékosan ígéretüknek. Kik azok, akik munkafeladataikat teljesítették, sőt túlteljesítették. Az üzemekben egyaránt különös lelkesedés tapasztalható. Az Alkotmány ünnepének tiszteletére folyó munkaversenyekben szinte átforgatódtak a dolgozók. Naponta újabb eredményeket érnek el. Megjavított munkamódszerekkel, újításokkal tették könnyebbé és eredményesebbé munkájukat.

A Szegedi Gőzmalom dolgozói alig 3 hete kezdtek hozzá az új gabona őrléséhez. A nyári állásidő után friss erőkkel indult meg a munka. Szükség is van minden dolgos kézzre. A többi szegedi üzemek dolgozói már jelentős eredményeket értek el az augusztus 20-ára tett vállalásaik teljesítésében, amikor a Szegedi Gőzmalom dolgozói hozzákezdtek a munkához. Alkotmányunk évfordulójának méltó ünnepsébeől azonban ők sem akarnak elmaradni. A Pártszervezet

népnevelőinek segítségével egymás után születnek meg a munkafelajánlások. Az üzem valamennyi dolgozója brigádonként, sőt egyenként is párosversenybe lépett. Szénmegtakarítás, selejtcsoökkentés, minőségjavítás, ezek voltak a döntő szempontok a felajánlásokban. Eleinte bizony nehezen mentek a teljesítések, mert itt is, ott is akadnak hibák. Nagymennyiségű szén érkezett a Szegedi Gőzmalomba. Az elhelyezése nem okozott senkinek sem különösebb gondot. „Ahogy esik úgy puffan” jelszóval széthányták az udvaron. Bárki nyugodtan járkalhatott a szén tetején, nem törődve azzal, hogy így jelentős selejtet képeznek. Bozók János főgépész elvtárs mutatót rá először erre a helytelenségre. Megmagyarázta a dolgozóknak, hogy a vállalt szénmegtakarítás terén így nem érhetnek el eredményt. A Pártszervezet irányításával Bozók elvtárs

megszervezte a Voros-mozgalmat.

Az üzem területe azóta ragyogóan tiszta. A dolgozók megértették,

Tanácsunk most vizsgálja abba, hogyan teljesíti hazafias kötelességét a begyűjtés túlteljesítésével, fegyelmével és takarékos munkával, a tervért, a Párt és kormányhatározatok végrehajtásáért folytatott bátor harcban.

A szegedi tanács tagjainak az első sorokban kell harcolniuk, hogy példájuk követésre lelkesítse Szeged dolgozóit.

A mezőgazdaság kérdései

Dénes elvtárs a soronkövetkező legsürgősebb feladatnak a cséplés befejezését határozza meg a szegedi tanács számára, de ezzel együtt a gazdag termés augusztus 20-ai begyűjtését is, amely népünk kenyerét, öt éves tervünk élelmezési és részben nyersanyag alapját szolgáltatja.

A begyűjtési eredményeink egyébként az augusztus 14-ii kiértékelés szerint a következők voltak: kenyérgabonából 69,3 százalékos, takarmánygabonából 70,5, szénából 79,5, baromfiból 18,9, tojásból 76,4, tejből 130 százalék.

hogy rendes munkát csak tisztamunkahelyen végezhetnek. Az erőtelep és az őrlő üzemszámoló is munkaversenybe lépett. Alkotmányunk tiszteletére. Az erőtelep dolgozói a szén megtakarítás terén tettek jelentős vállalat. Augusztus 10-ii verseny kiértékelése szerint a vállalt 39 q szén helyett 81 q szénen takarítottak meg a dolgozók 1198 forint értékben.

Hogyan néz ki az őrlő üzemszámoló dolgozójának versenye? A gabona őrlésénél eddig jelentős selejt mutatkozott. A zsákokba eresztett lisztből naponta 18—20 kg. a földre került. Ezelőtt a földre hullott lisztet a korpába, a selejtbe öntözték. Most, az anyagtakarékossági versenyben a dolgozók változtattak eddigi munkájukon. A földre hullott lisztet

gondosan összesöprik és átszitálják.

ezáltal a 20 kg. selejtet 2 kg-ra szorítják le.

A erőtelep és az őrlő üzemszámoló dolgozói a tervteljesítés terén fej fej mellett haladnak. Az erőtelep dolgozójának legutóbbi teljesítménye 100,9, az őrlő üzemszámoló dolgozójának 100 százalékos volt.

A Szegedi Gőzmalom dolgozói újításokkal is harcolnak a magasabb teljesítményekért. Temesvári Lajos főmolnár néhány nappal ezelőtt különös munkába fogott. A rozsőrölő gépet átszerelte.

Egy dupla henger beállításával, új hasáb szikra elhelyezésével és a sipszita átalakításával elérte azt, hogy az őrlőgép óránként 6 q-ás teljesítményét 750 kg-ra fokozta!

Szép eredményeket értek el tehát a 3 hét óta tartó munkaverseny alatt a Szegedi Gőzmalom dolgozói. A versenyt azonban nem tekintik befejezettnek. A Pártszervezet irányításával esőtörtőktől kezdve 3 napos Béke-műszakot indítanak. A népnevelők már minden dolgozóval tudatosították a Béke-műszak jelentőségét. Új győzelmekért indulnak harcra a 3 nap alatt. Fokozottabb lendülettel, az eddiginél még szebb eredményekkel akarják köszönteni augusztus 20-át, Alkotmányunk ünnepét.

A begyűjtésben jelenleg is mind a gabona, mind a tojás terén a megyében elsők vagyunk, országosan pedig a városok közötti begyűjtési versenyben Szeged a negyedik helyet tartja. Az eredmények mellett azonban hiányosságok is mutatkoznak. Eppen ezért teljesen fel kell számolnunk a liberalizmust, az elnézést és kemény kézzel kell alkalmaznunk a begyűjtési törvényt.

Tanácstagjainknak állandóan elő kell munkájukkal segíteni, hogy dolgozó parasztságunk saját egyéni érdeke miatt is minden felesleges gabonáját C-vételi jegyre adja be.

A mezőgazdasági kérdésekről szólva, Dénes elvtárs beszámolt a tarlóhántásról is. Beszámolójából kivilágított, hogy a kulákok ezen a téren sem nyugszanak.

A tarlóhántás elmulasztása miatt 12 kulák ellen indul eljárással.

Ugyancsak eljárás indult azok ellen a fuvarosok ellen is — mint Szekszárdi Imre (Katona u. 4), Ágoston Márton (Apáca u. 16), Savanya Imre (Pálfi u. 21), Török Sándor (Kistisza u. 6) —, akik inkább fuvarozni jártak, mintsem saját földjüket felszántották volna.

A versenymozgalmak terén — amint a beszámolóból kiül — továbbra is a terehalmi rész jár az élen.

Itt fejezték be legelőször a behordást, a tarlóhántásban is a legjobban állnak és a másodikétű növények is itt a legszebbek, legrendezettebbek.

Fontos feladatként hangoztatta Dénes elvtárs a termelőszövetkezeti mozgalom fejlesztését, annál is inkább, mert most már megmutatkoznak a szövetkezeti gazdálkodás nagy eredményei a már betakarított termésben, a közelgő jövedelemelosztásban. Sok helyen 30—40 forintos munkaegységre számítanak, ami a tavalyinál lényegesen magasabb jövedelmet jelent.

Szeged üzemének munkája

Fejlődésünket tükrözte vissza Szeged ipari üzemének életéről szóló része is a beszámolóban.

A fejlődés alapja abban rejlik, hogy ipari üzemünk mindjobban magukévá tesszik a Szovjetuniónak példát. Ennek köszönhető, hogy üzem lett a MÁV állomás és a Sertészhalál.

A szovjet munkások példája nyomán születnek olyan sztahanovisták, mint Káit Margit, a városi DISZ bizottság tagja, Korim György művezető az Újsegedi Kenderben, aki a Népköztársasági érdemérem ezüst fokozatát kapta, Barna József művezető, a Szegedi Kenderfonógyárból, aki bronz érmet kapott jó munkájáért. Ezekből a példák közül látjuk Pártunk áldozatos harcát, munkájának eredményeit, munkásosztályunk egyre növekvő öntudatát, munka iránti odaadását, hazaszeretét.

Ez az öntudat lelkesíti most a dolgozókat az augusztus 20-i verseny fokozására a minisztertanács zászlajáért folyó versengésre.

Ezek az öntudatos dolgozók haláloztak el, hogy harcolnak öt éves tervünk végrehajtásáért, népünk jó léteért, a béke védelméért.

Kijavítjuk a hibákat is!

Dénes elvtárs az eredmények ismertetésével együtt felhívta a figyelmét a tanács különböző osztályainak az elkövetett hibákra is. A pénzügyi osztály munkájában a többi között azt hiányolta, hogy a kulákbírság behajtását nem szorgalmazták kellő erővel. A begyűjtési osztály a beadási versenyszervezőket nem tartotta eléggé kézben, ennek következménye, hogy a C-jegyre történő beadások a dícséreméltó példamutatók ellenére is nagy a lemaradás. Az oktatási osztály a népművelési részleget nem tartja jól kézben, a mezőgazdasági osztály pedig egyoldalúan, csak a behordás és cséplés munkájára fordított gondot, ugyanakkor elhanyagolta a tarlóhántást és a másodikétű szorgalmazását. A bürokrácia megsemmisítése terén is bőven akad még tennivaló.

A városi tanács tagjai és a közigazgatás dolgozói — hangoztatta beszámolója végén Dénes elvtárs — ismerik feladataikat, igyekezni fognak az eddigi hiányosságok kiküszöbölésére és jó munkájukkal járulnak hozzá feladataink végrehajtásához.

Hogyan lehet bányásznak jelentkezni?

A bányá- és energiaügyi minisztérium közlése szerint már hétfőn, a felhívást követő órákban egyes megyékben a 300-at is meghaladta a jelentkezők száma. Igen sokan érdeklődnek a jelentkezés feltételeiről és a toborzással kapcsolatos egyéb kérdésekről.

Valamennyi községet felkeresik a toborzók. Akik ekkor még nem jelentkeznek, ezekkel a helyi tanácsok szóban vagy a hirdetések útján közlik, hol működnek a járási toborzó bizottságok, ahol jelentkezni lehet s ahol a továbbiakat közlik az új segédmunkásai. A munkahelyre való utazás alkalmával az új bányai segédmunkásoknak igazolást kell magukkal vinniük. Aki már előzőleg állásban volt, munkakönyvét vagy más szolgálati bizonyítványát mutatja fel, ha pedig még nem volt állásban, a bányavállalat állítat ki számára munkakönyvet. A munkakönyv kiállításához születési bizonyítvány, vagy házasságkötés, vagy ezek hiányában iskolai bizonyítvány. Feltétlenül vigyék magukkal a jelentkezők bejelentőlapjukat, élelmiszerjegyüket, vagy ha önellátók, akkor a községi tanács erre vonatkozó igazolását is.

Azok a bányászok, akik a munkahely közelében laknak és nem veszik igénybe a legényszállást, jó közlekedéshez jutnak.

Autók vészlik őket a munkahelyre s haza, igen mérsékelt szállítási díjért. Akik távolabbi-ról mentek a bányába dolgozni, kéthetenként 80 százalékos vasúti kedvezményben részesülnek,

így tehát gyakran meglátogathatják családjukat.

Valamennyi bányauzemben, egyhetes tanfolyamokat tartanak az újonnan belépő segédmunkások számára, hogy megismerjék velük a bányát, a bányamunka alapjait. A rövid tanfolyam idején 100 százalékos teljesítménynek megfelelő bért kapnak az új munkások.

A rátermelt segédmunkások számára a bányák vezetősége lehetővé teszi, hogy egy év alatt vajúrók, szakmunkások lehessenek.

Az egyéves szerződés megkötése után, amikor már munkakönyvvel is rendelkeznek, 400 forintot kapnak.

Ellátják őket munkaruhával (zubonnyal, nadrággal), bakancssal, vagy gumicsizmával s egyes munkaterületeken fehérneművel is.

Nem kétséges, hogy a tatabányai bányászok felhívását megértéssel fogadják a dolgozók és rövidesen újabb ötezer bányász indul harcra a széntermelés fokozásáért.

Szabadrablást és népvagyon fosztogatást eredményezett a kapitalizmus visszaállítása Jugoszláviában

Az amerikai imperializmus balkáni szálhálójának a titóisták, tovább fokozták a jugoszláviai népek kirablását. Ez a gonosztevő banda hűségesebben teljesíti a Wallstreet parancsát: megorszította a kapitalizmus restaurációját Jugoszláviában. Ez természetesen csak úgy volt lehetséges, ha a dolgozók nyakára szabadították ismét az üzérkedők, harcosok és tolvajok sáskahadát.

Az apatini bocsorokparlása tanulságai

Megjelentek ismét a kapitalisták, akik a dolgozó tömegek számlájára egyre hatalmasabb nyereségeket vágnak zsebre. A mértéktelen harcosok és nyereségi vágy természetesen rányomja bélyegét az árak alakulására is. Így például: amíg Belgrádban 2 ezer dinárt fizetnek egy méter gyenge minőségű szövetért, ugyanez a szövet Noviszádon már 5 ezer dinárba, Oszijeken pedig 4.500 dinárba kerül. A leggyengébb minőségű férfiruha ára Kragujevácon 6 ezer dinár, ugyanezt a ruhát Belgrádban már 13 ezer dinárt kérnek.

A nagy különbség Tito népeles politikájának a következménye. A kormány megengedi a kereskedőknek és üzérkedőknek, hogy ott vásároljanak árut, ahol kedvezőbb feltételek mellett és olcsóbban kapják, de megengedi azt is, hogy felszólaljanak az árakat. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy Titóék szentesítették a kereskedelemben a szabadrablást elvét. Egy Belgrádi közvetítő a macedóniai nemességipari igazgatóságtól egész gölöncsérüzetet vásárolt, majd tovább adta azt. Az üzleten 200 ezer dinárt keresett.

A spekulációban és árfelhajtásban a hivatalos kereskedelmi szervezetek vezetnek. Egyedül Belgrádban 354 olyan bejelentett kereskedelmi ügynökség működik már, amely kizárólag üzérkedéssel foglalkozik. Ilyen ügynökség vezetője például egy Makedonec nevű egyén is, aki Apatinban 2.200 dinárért vásárolta a bocsorok párját. A bocsorokat a belgrádi „Trigláv” vállalatnak láncolta tovább és „közvetítési díj” fejében már 2800 dinárt vágott zsebre egy-egy pár bocsor után. Egy másik „ügynökség” mindenféle árut összevásárolt egymillió dinár értékben és eladta azt Majdanpeken 400 ezer dinár nyereséggel.

Munkában a bíróság — harcosoknak az ügyvédek

Az egyes vállalatok között máris valóságos verseny fejlődött ki az üzérkedés és lopás terén. A titóista sajtó szerint például 10 kohászati üzem félmilliárd dinár értékű olyan gépet és anyagot tulajdonított el, amely nem volt az övé. A „Sumadija”-gyár 15 vagon anyagot lopott a „Jasztrebác”-gyártól és „Csele Hula” és a „Moravics”-téglaágyarak olyan téglanyagot szállítottak az „Ozren” vállalatnak, amelynek 70 százaléka nem lehetett építési célokra felhasználni. Ugyancsak az „Ozren” építési vállalat 150 új zárat vásárolt és csak később derült ki, hogy a záraházak nem kaptak

kulcsokat, mert a szállító cégek üzerei a kulcsokat nisi magánkereskedéseknek adták el bús haszonnal.

A magánkereskedelem visszaállítása a fejetetejére állította a kereskedelmi életet egész Jugoszláviában. Az üzemek, vállalatok szövetkezetek és kapitalista magánvállalkozók ezrei versenyeznek, hogy megkárosítsák és becsapják nemcsak a népet, de egymást is. Idén az első ényegedben a jugoszláv döntőbíró ságok 8.266 olyan ügyet tárgyaltak, amelyben a panaszosok a jogtalanul eltalajdonított, vagy törvénytellenesen visszatartott javakért összesen egymillió dinár kártérítést megítélését követelték. A régi ügyvédeknek ma már sokkal több munkájuk van, mint volt a háború előtt, egyre hatalmasabb pénzüsségeket keresnek, mert hiszen a titóisták nekik is törvényes lehetőségeket nyújtanak a fosztogatáshoz.

A rablóbanda főnöke és az ő egymillió dollárja

A népvagyon rablásban „jó példával” járnak elő a titóisták tisztviselői. A belgrádi „Makis” vállalat pénztárosa és számviteli főnöke például 800 ezer dinárt sikereszt. Az „Autó Srbija” vállalat igazgatója nemrégiben hivatalosan Olaszországban járt. Visszatérve, 3 millió 100 ezer líráról szóló költségyszámlát nyújtott be. Muszafa Brkics egy titóista delegáció élén Szmirnában járt. „Reprezentatív költségek” címén pontosan 45 millió 709 ezer devizadínrát számolt ki az államkasszából, a dolgozó nép pénzéből.

Node — mint a közmondás mondja — a holló a hollónak nem vájja ki a szemét. Szabadon sikaszthatnak, lohatnak, rabolhatnak, a kis és nagy tolvajok, ezért senki őket felelőségre nem vonja. Ez érthető is, hiszen a hatalom bitorló maguk is tolvajok és rablók. A rablóbanda főnöke, Titó, aki nemrégiben megbízta Váza Stojanovicot, a külkereskedelmi főnököt, helyezze el egy svájci bankban a jugoszláv dolgozóktól zsákmányolt egymillió dollárt.

A Titó-klíkk megfosztotta a jugoszláviai népeket a forradalmi vívmányuktól s mint a gazdasági életben bekövetkezett anarchikus állapotok is bizonyítják: Titóék hívei, a korrupt tisztviselők és az életre galvanizált kapitalisták szabadon fosztogathatnak, ugyanakkor a dolgozók nagy tömegei az éhhalálnak vannak kitéve. Minthogy azonban egyre nő azoknak a tábor, akik felismerik és látják, a kiábr a zűrzavaros helyzetből, fokozódik az ellenállás az amerikai gyarmatosítók és a Titó-banda ellen. A jugoszláv hazafiak következetesen és elszántan harcolnak az amerikai zsoldosok, fasizta hordája hatalmának megdöntése, az ország felszabadítása érdekében. Céljuk: visszavezeti Jugoszláviát a demokratikus tábor országainak testvéri közösségébe, amelynek élén a Szovjetunió áll, a jugoszláviai népek igaz barátja. Elszánt harcukban az a biztos tudat táplálja a dolgozó nép hazafiságát, hogy a harc rövidesen győzelemmel végződik és egyszer mindenkorra kisöprik Jugoszláviából az amerikai zsoldosokat, a népellenes főbűnösökkel együtt.